

τὸν διδάσκαλον νὰ ἀπέληθ ὅσον τέχιον. Ἰνα λάβῃ παρὰ τῆς μητρός του, ζώσης ἔτι, τὴν ἱσρὰν εὐχίν. Ὁ πτωχὸς διδάσκαλος ἐφέλλισεν «ἀλλ' ἡ πρώτη τάξις . . . τὰ παιδία . . . ;» — «Ἀπέλιθε, ἀπεκρίνατο ὁ πρίγκιψ, ἐγὼ ἀναδέχομαι νὰ ἐπιτηρήσω καὶ διδάξω ἄχρι τῆς 11 ὥρας, ὅτε θὰ ἔλθῃ ὁ κατηχητής· δράμετε, ὅπως εὗρητε τὴν μητέρα ὑμῶν ζώσαν». Καὶ πραγματικῶς ἀνέλαθεν ὁ πρίγκιψ τὴν διδασκαλίαν τῆς πρώτης τάξεως ἀπὸ τῆς 10 ὥρας ἕως τῆς 11 καὶ ἐξήτασε τοὺς παῖδας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς θρησκευτικῆς μεταρρυθμίσεως. Τῇ 11 ἀπολύσας τοὺς παῖδας, ἐχαίρειτε τὸν ἐλθόντα κατηχητὴν, ἐδικαιολόγησε τὴν ἀπουσίαν τοῦ διδασκάλου καὶ τῷ ἀνήγγειλεν, ὅτι θὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν παράδοσιν τῆς κατηχησεως. Τρία τέσσαρτα τῆς ὥρας παρηκολούθησε μετὰ προσοχῆς εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἐπήνεσε διδάσκοντας καὶ διδασκομένους, ἔψεξε δὲ μόνον τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν Ἱερῶν Γραφῶν, ἀγοράσας ἰδίαις δαπάναις καὶ διανείμας νέα ἀντίτυπα. Ἰδοὺ πρότυπον μέλλοντος βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος!

Περὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ παρατηρουμένης τάσεως τῶν γυναικῶν εἰς σπουδὴν τῆς ἱατρικῆς ἀνεφέρω μὲν ἄλλοτε. Φαίνεται ὅμως ὅτι εἰς ἐξέτασιν τοῦ ἐπαγγέλματος αἱ γυναῖκες ἱατροὶ δὲν εὐρίσκουσι πανταχοῦ ἐλευθέρων τὸ στάδιον. Ἐσχάτως μία δεσποινὴς ἐκ Πράγας, λαβούσα τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα τῆς ἱατρικῆς ἐν Ζυρίχῃ, ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδύσεως αὐστριακοῦ ὑπουργείου τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ διπλώματος αὐτῆς, ἢ τοῦλάχιστον τὴν ἄδειαν νὰ γείνη δεκτὴ εἰς ἐξετάσεις ἐν τῇ ἱατρικῇ Σχολῇ τῆς Βιέννης. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον ἀπέκρουσε τὴν αἴτησιν τῆς δεσποινίδος ἱατρίας, ἰσχυρισθὲν ὅτι ἐν Αὐστρίᾳ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ θῆλυ γένος ἡ ἄσκησις τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε ἡ χώρα τῶν θαυμάτων, τῶν παραδόξων, ἀλλὰ καὶ τῶν μάλλον χονδροειδῶν θαυμάτων. Ἰδοὺ νῦν τί γράφει ἐφημερὶς τῆς Νέας Ὑόρκης περὶ ἀνθρώπου διηνεκῶς ἀγρυπνοῦντος :

«Ἐὰν οἱ ἀναγνώσται ἔχουσι τὴν περιεργίαν νὰ ἴδωσιν ἄνθρωπον μὴ αἰσθανόμενον τὴν ἀνάγκην τοῦ ὕπνου, καὶ ὅμως οὐδαμῶς ὑποφέροντα ἐκ τούτου, ἄς ὑπάγωσιν εἰς Ἱερῶν τῆς Long Island, καὶ ἄς ζητήσωσιν ἐκεῖ τὸν διευθυντὴν τοῦ ταχυδρομείου κ. Ἀνδρέαν Τάππεν, ἓνα τῶν πλουσιωτέρων καὶ ἐντιμωτέρων κατοίκων τοῦ χωρίου. Ἐξ μῆνης εἶνε σήμερον ἀφ' ὅτου τὰ βλέφαρά του δὲν ἐκλείσθησαν, οὐδ' ἠσθάνθη τὴν ἐλαχίστην ἐπιθυμίαν νὰ κοιμηθῇ. Ὅθεν ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν του πρὸς ἐργασίαν δολοκλήρον τὸ ἡμερονύκτιον, τοῦτο δὲ καθιστᾷ αὐτὸν μοναδικὸν ὑπάλληλον ἐν τῇ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ. Ὁ κ. Τάππεν πιστεύει ὅτι πέπρωται νὰ μὴ αἰσθανθῇ πλέον

τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕπνου, μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ. Οἱ ἱατροὶ δὲ δολογοῦσιν ὅτι ἡ περιπτώσις αὕτη εἶνε ἐκτάκτως περιεργός, ἀλλ' ἀδυνατοῦσι νὰ ἐξηγήσωσι τὸ φαινόμενον».

Εἰς Ἀναγνωστῆς.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἐκλογὴ ἐνδυμάτων.

Ἡ ἐπίδρασις τῶν ἐνδυμάτων ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰδιότητος ἣν ἔχουσιν, ἐν μικρῷ ἢ μείζονι μέτρῳ, νὰ προφυλάττωσι τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ψύχους, τῆς θερμότητος, τῆς ὑγρασίας. Τὰ ἐνδύματα, καθ' ἑαυτὰ, δὲν μεταδίδουσι καμμίαν θερμότητα, ἀλλὰ συντελοῦσιν εἰς διατήρησιν τῆς θερμότητος, ἣτις ἐν ἡμῖν ἀναπτύσσεται διὰ τῆς ζωικῆς ἐνεργείας, διατηροῦσι δ' αὐτὴν τόσῳ καλλίτερον, ὅσῳ εἰσὶ χειρότεροι ἀγωγοὶ τοῦ θερμαντικοῦ, ἦτοι ὅσῳ ἐλιγώτερον ἀφίνουσι τὴν θερμότητα νὰ ἐκρύβῃ, ὡς τὸ μαλλίον, αἱ σισύραϊ, τὰ χνουδωτά ὑφάσματα.

Ἐπειδὴ ὁ ἀήρ εἶνε κακὸς ἀγωγὸς τοῦ θερμαντικοῦ, ἐκεῖνα τὰ ὑφάσματα εἰσὶ θερμότερα τὸν χειμῶνα, ὅσα δύνανται νὰ περικλείσωσιν ἐν τῇ ὑφῇ αὐτῶν τοσῶμα ἀέρος ἀρκούντος πυκνόν· διότι οὕτω ἐξ ἐνὸς μὲν παρακωλύουσι τὴν ἐκφυγὴν τῆς φυσικῆς θερμότητος τοῦ σώματος, ἐξ ἄλλου δὲ χρησιμεύουσιν ὡς φραγμὸς κατάλληλος κατὰ τοῦ ἐξώθεν ψύχους. Κατὰ ταῦτα, εἴν κατατάξωμεν τὰ διάφορα ὑφάσματα ἐξ ὧν κατασκευάζονται τὰ ἐνδύματα, ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς θερμότητος, ἔρχονται πρῶται αἱ μηλωταὶ, εἶτα τὰ μάλλινα, τὰ μεταξίνα, τὰ βαμβάκινα, καὶ τελευταῖα τὰ ἐκ κανάβους καὶ τὰ λινᾶ. Ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς συνάγομεν ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον ὑφασμά τι εἶνε θερμότερον, ἐφ' ὅσον εἶνε ἀριότερα ὑφασμένον, ἦτοι ἐφ' ὅσον δύναται νὰ κρατήσῃ πλεῖστον ἀέρα· οὕτω τὸ ἀραιῶς πεπλεγμένον μαλλίον εἶνε θερμότερον τοῦ πυκνῶς ὑφασμένου καὶ τὰ χνουδωτά ὑφάσματα εἰσὶ πολὺ καταλληλότερα πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ ψύχους ἢ τὰ λεῖα καὶ πυκνά.

Κανὼν γενικὸς, ὃν πρέπει νὰ τηρῇ τις ἐν τῇ ἐνδυμασίᾳ, εἶνε ὅτι τὰ ἐνδύματα πρέπει νὰ εἶνε εὐρύχωρα καὶ ἀπλά, ὥστε νὰ ἐμποδίζουσι τὸ ψύχος χωρὶς νὰ κουράζουσι τὸ σῶμα διὰ τοῦ βάρους τῶν. Τὰ εὐρύχωρα ἐνδύματα εἶνε τὸν μὲν χειμῶνα, θερμότερα, τὸ δὲ θέρος δροσερώτερα τῶν στενῶν, ἅτινα ἔχουσι καὶ τὸ ἄλλο ἐλάττωμα ὅτι παρακωλύουσι τὴν ἐλευθέραν χορσίν τῶν μελῶν καὶ δυσκολεύουσι τὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων ὀργάνων.

N*